

Vart har kritiken mot vinster i välfärden tagit vägen?

Nu är det bara Vänsterpartiets röst som hörs mot vinster i välfärden, de flesta andra har tystnat.

För ett år sedan fick allmänheten rapporter om missförhållanden inom äldreomsorgen, om konkursdrabbade skolor, om vatten och hårt bröd till elever och om sämre lärartäthet och att stora vinster fördes ut ur landet till skatteparadis. Pengar som var avsedda till verksamheter inom äldreomsorg och skola. Det stora flertalet upprördes över att riskkapitalisterna nu flockades kring vård och skola för att tillskansa sig vinster på skattebetalarnas bekostnad. Vård och skola hade nu blivit en vinstmarknad. Då gällde upprördheten att vinstmotiven var den viktigaste drivkraften och att bolagen inte drevs av omsorg om gamla och kunskap i skolan. Det är nämligen en oomtvistad sanning att riskkapitalbolags viktigaste drivkraft är att göra kortsiktiga vinster.

Vad hände? Istället för att ifrågasätta vinster har media samt de politiska partierna (de flesta) betonat att det handlar om kvalitet och inte vinster. Drivs ett företag med vinst men de gamla trivs är det ju inget fel. Vinst kan nämligen inte vara fel i sig. Bara om kvaliteten brister och då måste kommunerna ha bättre kvalitetskontroller. Nej, valfriheten kräver vinstdrivande bolag även om det sker på bekostnad av våra gemensamma skattemedel. Idag äger till exempel Wallenbergsfären landets största friskola Academia och 30% av Kunskapsskolan. Så har den ideologiska diskussionen omvandlats till en kvalitets- och kontrollfråga. Idag får de som ifrågasätter vinsten som drivkraft, stå till svars och huka sig. Den viktiga frågan om vinster i välfärden har oskadliggjorts och marknaden har fått övertaget över vårt tänkande.

Claudette